

God sluit zijn verbond met Israël

Exodus 24:1-8

Thema: Vergeet dit nooit!

Doel

De kinderen leren dat de HEER Israël steeds wil herinneren aan zijn liefde en zijn geboden

Toelichting

De HEER heeft de Tien Geboden via Mozes doorgegeven aan zijn volk. Daarna volgt een bijzonder offerfeest aan de voet van de berg. Gedenkstenen worden opgericht, vredeoffers worden gebracht, bloed wordt over de mensen gesprengd. Een bijzonder moment dat ze niet snel zullen vergeten. Daarbij geeft de HEER zijn wetten en geboden op twee stenen tafels. Die kunnen ze onderweg naar het beloofde land meenemen en steeds weer lezen wat de HEER heeft gezegd.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God schrijft zijn woorden op

Richtlijnen: Vertel een inleidend verhaaltje over een kind dat iets moet zeggen tegen de juf. Wat kan er helpen om dat niet te vergeten? (Nog eens zeggen bij het wegbrengen, een briefje in de schoeltas).

Het volk Israël mag de Tien Geboden niet vergeten. Daarom komen ze allemaal bij elkaar, zetten grote stenen overeind en praten samen over Gods woorden. Als de Israëlieten de hoop stenen zien, denken ze aan de HEER. Maar God schrijft de Tien Geboden ook nog op twee stenen. Dan kunnen ze altijd nakijken hoe de HEER graag wil dat zij zullen leven.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Een herinnering aan Gods wet

Richtlijnen: Hebben de kinderen wel eens een herinneringsvaantje of -medaille gekregen (schoolvoetbal, jubileum van de school, avondvierdaagse)? Of een beker bij een kampioenschap? Waarom is dat zo leuk? Een andere mogelijkheid is te vragen hoe belangrijke gebeurtenissen worden vastgelegd (foto, film), zodat je ze later nog eens kunt zien en ervan kunt genieten.

Vertel/lees daarna welke monumenten er voor Gods wet worden gemaakt (gedenkstenen, stenen tafels) en hoe daarbij een herdenking voor heel het volk wordt georganiseerd. Dat allemaal om Gods woorden dat Hij hun verlossende God is en zij zijn trouwe volk, niet zullen vergeten. Een blijvende herinnering.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Een monument voor Gods wet

Richtlijnen: Misschien is er in de woonplaats van de jongeren een monument; anders kun je een bekend gedenkteken laten zien (bijv. Verwoeste stad-Rotterdam, Monument op de Dam-Amsterdam, Mallardmonument-Nieuw- en St Joosland, Steen van Grutte Pier- Mirns). Waarom zijn deze monumenten gemaakt? Herinnering aan Tweede Wereldoorlog of ander stukje geschiedenis. Regelmatig worden herdenkingen daarbij georganiseerd

Vertel/lees daarna welke monumenten er voor Gods wet worden gemaakt (gedenkstenen, stenen tafels) en hoe daarbij een herdenking voor heel het volk wordt georganiseerd. Dat allemaal om Gods woorden dat Hij hun verlossende God is en zij zijn trouwe volk, niet zullen vergeten. Een monument voor Gods wet.

Hebben wij monumenten voor Gods woorden? Hoe ga jij met het herdenken daarvan om?

Extra bijbelgedeelte: Genesis 28:16-22

(Jakob zet de steen waarop hij in Betel sliep overeind en maakt er met olie een monument van. Hij belooft God te danken als Die hem veilig terugbrengt in zijn vaderland)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Als wij over de Here God nadenken en spreken, dan doen we in termen van superlatieven; groot – groter – grootst. In zoverre dat voortkomt uit eerbied is het goed. Anders ligt het wanneer we 'opbieden' en deze supergodheid aan onze kant stellen met een bepaalde vanzelfsprekendheid. God is van ons. In de geschiedenis van de mensen, maar evengoed in de gezinnen thuis, in de kleine geschiedenis van alledag, is het helaas niet zo moeilijk om te laten zien hoe die manier van kijken verkeerd heeft uitgewerkt, vooral ook in de omgang van mensen en volken onderling. Wat steeds opvalt wanneer we de hoofdstukken over Gods openbaring op de berg Sinaï aan het volk Israël lezen, is dat de Here God zich juist ook met zeer kleine details inlaat. Zoals de kinderen wel zingen: Hij woont wel hoger dan de blauwe luchten en de sterretjes van goud, maar Hij is Vader en houdt van alle kinderen. Zo staat het ook in Psalm 113. De hoogverheven God acht zichzelf niet te gering om zich naar mensen toe te buigen. Dat doet Hij in Christus uit liefde.

vers voor vers

- vs. 1v Stelt u zich de berg voor. Het volk staat onderaan de berg en mag niet dichterbij komen dan daar. Halverwege staat Aäron, als broer van Mozes, met zeventig oudsten van Israël. Helemaal alleen staat Mozes aan de top. Eenmaal boven gekomen – zou je kunnen zeggen – toont of schetst de Here God aan Mozes hoe de tabernakel eruit moet komen te zien. Tot in de kleinste details; geen ringetje kan worden gemist. Ook daar vinden we dezelfde driedeling. Het volk kan in de voorhof komen, de priesters in het Heilige, om daar ook bepaalde offers te doen. Het is alleen de hogepriester die slechts éénmaal per jaar in het Heilige der Heiligen mag komen om vóór de ark te bidden om verzoening op de grote verzoendag voor heel het volk. Die opbouw is vergelijkbaar (volk – priesters – hogepriester) met de berg Sinaï en hoe Mozes daar alleen moet staan.
- Vs. 3v Mozes geeft alle woorden die de Here God had gesproken door. Dat doet hij met de grootst mogelijke zorgvuldigheid, waardoor het Gods Woord blijft. Zo mogen we de Bijbel beschouwen. Wie het kinderspel kent over hoe een zinnetje totaal veranderd kan zijn, nadat het in een kring van de een naar de ander is door gefluisterd, kan niet anders dan diep respect hebben voor de wijze waarop het volk Israël de woorden van God heeft bewaard en overgeleverd. Wie nu gaat graven en een eeuwenoude tekst in Jeruzalem zou vinden komt tot de verbazingwekkende conclusie, dat die tekst maar nauwelijks verschilt met de Hebreeuwse tekst zoals we die in onze gedrukte edities kennen. Vergelijk dat nogmaals met het eerste zinnetje en wat er uiteindelijk van over is, nadat het mondeling in een kring is doorgegeven. Het verbond heeft altijd twee kanten. God is de Gever, zijn volk de ontvanger. Zeker, spreken zij ver boven zichzelf uit in het aanvaarden. Dat doet iemand die belijdenis van het geloof doet ook. Toch mag en wil God dat Zijn Woord zo wordt aanvaard. Zo alleen kan een mens beseffen geroepen te zijn als beeld-drager, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, geroepen rentmeester over deze gebroken schepping; geroepen tot hoeder van de naast, de broeder.
- Vs. 5vv Dat verbond moet worden bezegeld. Het bloed – als drager en teken van de ziel en van het leven – is daarvan het uiterlijke teken. Hier wordt dus eigenlijk de Thora gegeven, de aanwijzing van God in de richting van het leven. De Here God neemt daarbij het volk als partner volkomen serieus, in de vaste hoop en overtuiging dat het volk op zijn beurt de Here God volkomen serieus neemt en geen andere 'partners' gaat zoeken of verlangen. De woorden die we in laatste vers horen 'rijmen' op wat de Here Jezus aan het Avondmaal zegt tegen de zijnen. Een vernieuwing van dit verbond. God vergeet niet; Hij gedenkt steeds zijn Woord en zijn beloften en komt daar telkens en telkens op terug. In de Hebreeënbrief wordt de Here Jezus aan ons leven verkondigd als de Hogepriester bij uitstek. Hij gaat door het heilighoud dat de Here God aan Mozes heeft getoond. De tekst van de Hebreeënbrief loopt uit op de verkondiging dat Jezus Christus gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid dezelfde is. Hij is het Woord van God dat niet voorbijgaat, niet verslapt of smakeloos wordt.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 105: 1–4

Lied 655

(=Gezang 225 LvdK)

Lied 656

We are marching

Youth for Christ bundel 187 (Evangelische liedbundel 506)

Weet je 't wel, je bent een tempel

Timotheüs kinderliedjes 2: 280

King of kings

Hemelhoog 606

Vlammetjes

Hemelhoog 237

Zeg het voort

Opwekking voor kinderen 10

Dit is mijn gebod

Opwekking 51

Vul mij met uw Geest

Opwekking voor kinderen 98

Lees je Bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Auteur: PZ

God schrijft zijn woorden op

Inleiding

Bart is op school. Hij zit in de kring. Vandaag gaat hij ook iets vertellen als ze in de kring zitten. Hij heeft namelijk iets meegenomen van thuis, dat hij gaat laten zien. Hij zit met zijn vinger opgestoken, zodat de juf weet dat hij ook iets wil vertellen.

'Eens kijken', zegt de juf, 'Bart jij bent nu aan de beurt, wat wil jij vertellen?'. 'Dit heb ik meegenomen', zegt Bart, en hij houdt een groen voorwerp omhoog. 'Wat is het?', vraagt de juf? 'Het is een verrekijker', zegt Bart. 'Mijn vader is boswachter en met deze verrekijker kan hij een dier goed bekijken, ook al is dat ver weg'.

Nou, dat willen de andere kinderen ook wel eens proberen. Om de beurt mogen ze even door de verrekijker kijken. 'Maar juf', zegt Bart, 'ik moet de verrekijker straks wel weer meenemen naar huis'. 'Mijn vader heeft gezegd dat ik dat niet mag vergeten, want de verrekijker is heel erg belangrijk voor zijn werk'. 'Goed dat je het zegt Bart', zegt de juf. 'Als je de verrekijker straks gelijk in je tas stopt, kun je hem niet vergeten'.

Bart knikt tevreden. Dat is een goed idee.

Vertelling

In de tijd dat Mozes het Joodse volk uit Egypte leidde, gebeurde er op een dag iets heel bijzonders.

God zegt tegen Mozes, dat hij op een hoge berg moet klimmen. De mensen van het volk moeten dan beneden wachten. Mozes gehoorzaamt God en klimt helemaal tot de top. Daar ontmoet hij de Here God. De Here vertelt Mozes belangrijke regels voor het hele volk.

Mozes moet ze gaan vertellen aan het volk, als hij weer beneden is. Niemand mag de regels vergeten, want God heeft gezegd dat ze heel belangrijk zijn. Als iedereen zich aan deze regels van God houdt, blijven ze gezond en gelukkig. Dat is wat God graag wil voor het zijn volk. Om deze regels niet te kunnen vergeten, heeft God ze voor Mozes en het volk opgeschreven. Niet op een papier, maar op platte stenen platen. Als Mozes weer beneden komt, vertelt hij alles wat hij heeft gehoord aan het volk. En om de woorden van de Here niet te vergeten, zetten ze twaalf grote stenen overeind. Als een herinnering. Steeds als de mensen naar de stenen kijken, denken ze weer aan de woorden van God. Zo kunnen ze de belangrijke woorden van de Here God niet vergeten.

Vragen

- Kan iemand een voorbeeld noemen van een regel van God?
- Hoe kunnen wij er met elkaar voor zorgen dat we de woorden van God niet vergeten?

Auteur: SvK

Een herinnering aan Gods wet

Inleiding

Laat een medaille, beker, oorkonde of een foto aan de kinderen zien waar een herinnering voor u/jou aan vast zit. Vertel wat die herinnering oproept. Wanneer en waarmee is de medaille gewonnen. Of waarom is die ene foto zo belangrijk voor u/jou.

Vraag of de kinderen thuis ook zoiets hebben. Een medaille van een sportdag, een beker die gewonnen is, omdat ze voetbalkampioen werden of een foto van toen ze voor het eerst naar school gingen, of van toen ze net waren geboren. Waarom is het belangrijk om die tastbare herinneringen te hebben aan dat moment?

Bijbelverhaal

Het volk van Israël reist door de woestijn. God heeft hen bevrijdt uit Egypte, waar ze als slaven moesten leven. Nu zijn ze onderweg naar het door God beloofde land. De reis door de woestijn is niet eenvoudig. In de woestijn is het droog, warm en gevaar ligt overal op de loer. Het volk mag weten dat God bij hen is en voor hen zorgt. Zij zijn het volk van zijn hart. Hij zal hen niet in de steek laten. God wil graag dat de Israëlieten hem ook vertrouwen en niet zullen verlaten. Dat ze zullen doen wat Hij hen opdraagt. Daarom heeft God het volk de Tien Geboden gegeven. Tien regels waar ze zich dankbaar aan moeten houden. Tien regels die vertellen hoe God wil dat het volk van Israël leeft. Ook vandaag mogen wij, als christenen, nog leven volgens deze regels.

Nu wil God een verbond sluiten met de Israëlieten. God heeft hun de wet, de Tien Geboden, gegeven. Hij wil weten of ze ook van plan zijn om zich aan die regels te houden.

God geeft Mozes een opdracht: 'Kom naar mij toe op de berg Sinaï. Samen met je broer Aäron en de 70 oudsten van het volk mag jij de berg opklimmen.

De rest van het volk moet onderaan de berg blijven wachten. Zij mogen de berg niet opgaan. Loop met Aäron en de 70 oudsten tot halverwege de berg op. Daar laat je ook hen achter. Zij mogen niet verdergaan. Klim dan alleen verder naar de top. Alleen jij mag in mijn nabijheid komen'

Mozes roept het volk bijeen bij de berg. Hij vertelt hun nog een keer alle geboden en regels die God aan hen heeft gegeven. Alle Israëlieten beloven dat ze zich aan Gods regels zullen houden. Mozes schrijft dan alles wat de HEER heeft gezegd op in een boek. De volgende morgen komt het volk weer bij elkaar aan de voet van de berg. Mozes heeft daar een altaar voor de HEER laten oprichten. Ook laat hij twaalf gedenksteden overeind zetten. Voor iedere stam van het volk één. Hij laat stieren slachten en een aantal mannen brengen brandoffers op het altaar. Mozes neemt dan de helft van het bloed van de stieren die geslacht zijn en schenkt dat in schalen. De andere helft wordt op het altaar gegoten.

Mozes leest voor uit het boek met regels. De mensen zeggen daarop 'Alles wat de HEER heeft geboden zullen wij doen' Dan sprenkelt Mozes het bloed uit de schaal over het volk heen. Hij zegt: 'Met dit bloed wordt het verbond met de HEER gesloten. Jullie beloven dat jullie je aan de geboden van God zullen houden. God belooft jullie dat Hij jullie niet zal verlaten. Hij zal jullie altijd ter zijde staan'

Daarna klimmen Mozes, Aäron en de zeventig oudsten de berg op zoals God als opdracht heeft gegeven. Op de berg mogen zij de HEER zien.

Later mag Mozes met Jozua de berg opgaan om de stenen tafelen te gaan halen, waar de Tien Geboden van God opstaan. Aäron en de zeventig oudsten blijven achter bij het volk. 'Als er een probleem is moet je naar Aäron gaan. Hij weet wat jullie moeten doen'

De mensen staan aan de voet van de berg te kijken wanneer Mozes de berg opklimt. De berg Sinaï wordt bedekt door een wolk. Mozes loopt de berg op, naar God toe. Zes dagen lang blijft de wolk boven de berg hangen. Op de zevende dag roept God Mozes naar zich toe vanuit de wolk. De mensen beneden zien Gods majesteit als een laaiend vuur op de top van de berg. Ze zien Mozes de wolk binnen lopen naar de top. Veertig dagen en veertig nachten blijft Mozes op de berg.

Afsluiting

God sluit een verbond met het volk van Israël. Mozes laat 12 stenen recht op zetten om hier altijd weer aan te kunnen denken. De 12 stenen staan daar aan de voet van de berg als herinnering aan de wet van God. Steeds als de mensen ernaar kijken zullen ze zich het verbond met God weer herinneren en eraan terugdenken wat ze op die dag aan God hebben beloofd.

Auteur: MMe

Een monument voor Gods wet

Inleiding

Soms hoor of zie je iets wat je erg mooi vindt. Of je wilt iets herinneren, omdat je het belangrijk vindt. Wat doe jij dan? Maak je een foto, schrijf je spiekbriefjes? En wat voor dingen zijn het dan die je wilt onthouden?

Monumenten zijn een soort reusachtige spiekbriefjes. Ze worden vaak gemaakt na belangrijke gebeurtenissen. Het kan een aandenken zijn aan een belangrijke persoon of een herinnering aan een oorlog. Zo worden die nooit vergeten. (Misschien staat er in jullie plaats wel een monument. Waarom is dat gemaakt?)

Het verhaal van vandaag gaat over God, die de Israëlieten een monument geeft.

Bijbelverhaal

Aäron stapt Mozes' tent binnen. Vijf minuten geleden is er een klein jongetje naar hem toegekomen, die hem heeft verteld dat Mozes, zijn broer, hem wil zien.

'Wat is er?', vraagt Aäron.

Mozes zit aan een tafel met zijn pen in zijn hand. Hij schrijft geconcentreerd zijn zin af voor hij opkijkt en antwoord geeft. 'God heeft tegen me gesproken.'

Aäron voelt heel even een vonk van jaloezie, maar voelt zich daar meteen schuldig over. 'Had hij een opdracht voor mij?'

'Ja. We gaan morgen de berg op, samen met zeventig van de oudsten.'

Hij glimlacht verbaasd. De Israëlieten kamperen vlak bij de hoge berg Sinaï. Vlak nadat ze hier waren aangekomen, was God op de berg neergedaald. De berg is nu heilig en niemand van het volk mag er ook maar een voet op zetten. Mozes was al wel een keer naar boven geweest, nadat God hem dat had gezegd. Nu mag hij dus ook gaan.

Dan bedenkt hij iets. 'Dan laten we het volk wel weer alleen,' zegt hij. 'Straks zondigen ze, terwijl wij weg zijn.'

Mozes wijst naar de perkamentrol waarin hij aan het schrijven was toen Aäron binnenkwam. 'God heeft me zonet veel regels verteld. Ik schrijf alles op. Zo kunnen ze altijd lezen wat God wil, ook al zijn wij er niet. Nu we het er toch over hebben: morgen, voor we de berg opgaan, moeten eerst alle Israëlieten bijeengebracht worden. God wil dat we de regels aan hen vertellen.'

De volgende dag is alles klaargemaakt voor een offerfeest. Het is namelijk een erg belangrijke gebeurtenis, omdat God zijn regels aan de Israëlieten vertelt. God sluit daarmee een verbond met het volk: Hij geeft hun regels en zij zullen die opvolgen.

Mozes had samen met anderen een altaar gebouwd, aan de voet van de berg. Daar omheen staan twaalf grote stenen: gedenkstenen. Elke steen staat voor een van de twaalf stammen van Israël. Dat alleen al laat zien dat het geen gewoon offerfeest is, denkt Aäron. Jaren later zullen deze twaalf stenen hier nog staan, als een herinnering aan wat er hier vandaag gebeurd is. Hij stelt zich een jong meisje en haar moeder voor, over tien jaar.

'Mama, waarom staan die stenen daar?', zal het meisje vragen.

En de moeder zal over dit offerfeest vertellen.

Een aantal jonge Israëlieten slachten dieren voor het offer. Ze brengen Mozes het bloed. Het bloed is een erg belangrijk symbool: het staat voor het leven. Hij doet de helft ervan in schalen, de andere helft goot hij tegen het altaar aan. Dan leest hij voor wat hij gisteravond heeft opgeschreven: het boek van het verbond, waarin de regels staan die God aan hem verteld heeft. Als hij klaar is, zegt het volk: 'We zullen ons aan deze regels houden.' Dan pakt Mozes het bloed dat hij in schalen had gedaan en besprenkelt het volk hiermee. Zowel het altaar als de mensen hebben nu bloed op zich, ze zijn er als het ware door verbonden. Ze hebben een verbond gesloten. Na het offerfeest gaan Mozes, Aäron en zeventig van Israëls oudsten naar boven, de berg op.

Slot

Wij zijn niet meer gewend aan offers, dus voor ons klinkt het vreemd dat iedereen met bloed besprenkeld wordt. In de tijd van Mozes was dit anders: toen het altaar en de mensen met bloed besprenkeld werden, had iedereen door dat er een verbond gesloten werd tussen God en de Israëlieten. Het was iets heel bijzonders en daarom werden ook de twaalf stenen neergezet, als een monument voor wat er gebeurd was.

Ook kregen de Israëlieten het boek van het verbond, waarin Gods regels staan, onder andere de Tien Gebooden. Het is eigenlijk heel bijzonder dat we die na al die tijd nog hebben. Als we even niet meer weten wat de Tien Geboden zijn, kunnen we in de Bijbel lezen, als een soort spiekbriefje, en dan weten we het weer.

Lees jij wel eens in de Bijbel als je iets niet zeker weet? Waarom heeft God ons de Bijbel gegeven?

Auteur: RvR

Mystery Guest

Op Youtube staat een filmpje van een familie die een spelletje doet: Mystery Guest. <https://www.youtube.com/watch?v=JFDoCBUztGA>. De kinderen moeten raden wie de vader 'is' door vragen te stellen. Voor de liefhebbers: speel dit spel eens samen als een inleiding op dit onderwerp. Je zult merken dat de Mystery Guest wel te raden is, behalve als je van de persoon in kwestie nog nooit gehoord hebt. Dan kun je vragen wat je wilt, de naam van degene die bedoeld wordt raadt je nooit.

Onzichtbaar

Je kunt God niet zien, niet op de manier zoals je degene die nu naast je zit kunt zien of zelfs aanraken. Deze onzichtbare God gaat in [Exodus 24:1-8](#) een verbond aan met het volk Israël. God geeft wetten via Mozes. Hij is ook de God die er voor gezorgd heeft dat de mensen niet meer als slaven in Egypte wonen en de God die heeft beloofd dat ze een eigen, mooi land zouden krijgen. Het volk is nu in de woestijn en ze lopen maar, op weg naar een beter leven dat hen is beloofd. Soms verliezen ze de moed. Ze lopen een wolk achterna. God zelf, of een beeld van Hem hebben ze nog nooit gezien. Toch laat God zich wel kennen. Hij zorgt voor zijn volk en geeft ze te eten. Als er oorlog komt strijdt Hij aan hun kant. Net als de kinderen in het filmpje kunnen raden wie hun vader in gedachten heeft, hebben de Israëlieten een idee van wie God is. Hij is geen grote onbekende van wie ze nog niets afweten. De Israëlieten leren God in deze tekst ook kennen in de regels die hij geeft. In dit bijbelgedeelte beloven ze eensgezind de geboden 'ter harte te nemen', te luisteren naar een God die ze niet kunnen zien.

Zichtbaar

De Israëlieten wisten, als ze opletten, wie God was en is. Wij kunnen dat ook weten. We hebben de bijbel, met daarin de geschiedenis van Israël en het verbond van God met dit volk. Maar we kennen ook de Here Jezus en weten wat hij heeft gedaan. We kunnen lezen over Paulus en nog veel meer apostelen en profeten. We kunnen Psalmen en Spreuken herkauwen en nadenken over alles dat in Openbaring staat. In de bijbel staat veel wat ons leert over wie onze God is. Maar na Openbaring gaat het boek niet dicht. In diezelfde Bijbel laat God zich kennen als een God die van de wereld en de mensen die er op wonen houdt. Hij wil van betekenis zijn in levens van mensen, ook in jouw leven. Alle woorden die in de wet en in de Bijbel staan kun je lezen, maar als je het alleen met je hoofd doet, wéét je misschien een heleboel, maar dan hoeft je het nog niet te geloven. Je mag je kennis over God ter harte nemen. Dan wordt God zichtbaar voor een mens.

Wie God niet overal ziet, vindt hem nergens.

Jules-Petit-Senn

citaten.sharecipe.net

Kerntekst:

'Alles wat de Heer gezegd heeft zullen we ter harte nemen.' (Exodus 24:7b)

Vertel!

- Welke eigenschappen van God kun je noemen.
- Wat zegt dat over zijn relatie met ons, met jou?
- Wat vind je van het citaat in de afbeelding: 'Wie God niet overal ziet, vindt hem nergens.'?
- Waar(in) zie jij God?
- Kun je de Bijbel lezen met je hart? Wat wel en wat niet?
Leg uit, bijvoorbeeld:
 - De wet die gegeven wordt
 - Psalmen
 - De geschiedenis van het volk Israël
 - Oorlogen
 - De brieven van Paulus
 - Het werk van Jezus op aarde
- ...
- Wat vindt jij het mooiste gedeelte of vers uit de Bijbel? Deel het met elkaar.
- Kan God zichtbaar worden in mensen? Hoe dan?

Auteur: MZ